

ны свои, секій мъжескій полъ ѿ человекъциге на-
домжтъ Авраамовъ, и шкрѣза крайната имъ плоть
на онѣа истыгътъ день, каквото мъ рече Богъ.

24 А Авраамъ (вѣше) на деветдесетъ и деве-
толѣтній возрастъ, когато шкрѣза крайната
своя плоть.

25 А Исмаиль сынъ мъ (вѣше) на тринадесе-
то-лѣтній возрастъ, когато шкрѣза крайната
своя плоть.

26 На истыгътъ онѣа день шкрѣзася Авраамъ,
и Исмаиль сынъ мъ: и сичките человекъци на-до-
мжтъ мъ: които вѣха родени въ домжтъ, и кои-
то вѣха кѣпени изъ инородны, шкрѣзахасе за-
вдну съ него.

ГЛАВА ѿ.

(Исаакъ обѣщае; Авраамъ ходатайствува
за жителите Содомски.)

И яви мъ се Господь у дѣвовете Жамврий-
ски, като сѣдеше при вратата на-шкиталницата
въ горецината на денжтъ.

2 И като вдигна очите си видѣ: и ето, три-
ма мъжѣе стоеха предъ него: и (тосмъ) видѣ,
претърча на несрѣщанѣ имъ ѿ вратата на-шкит-
талницата, и поклонисе дори дѣземи.

3 И рече: Господи мой, ако намѣрихъ благо-
дать предъ очите Твои, не замини, молимъ,
рукатъ Твои:

4 Нека се принесе, молимъ, малкъ вода, и ш-
мъиите носете Ви, и починете си подъ дървето.

5 И азъ ще принесемъ малкъ хлѣвъ, и под-
крѣпете сърдцето Ви, сегоще ще преидете: понеже